

Μουσικά

JAZZ,
BLUES,
SOUL,
WORLD MUSIC
... AND BEYOND!

Ελληνικό
**Καλοκαίρι
2008**

Παρουσιάσεις

Η Αθήνα θα σε εκπλήξει!

Porgy & Bess

Η Lizz Wright στην Αθήνα

14ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας

Συνεντεύξεις

Σπύρος Εξάρης

Χρήστος Αλεξάνδρου

Μάξιμος Μουμούρης

Αφιέρωματα

Όλο αυτό +10% από τη ζωή σου

Η ιστορία της Jazz (5)

Βιντεοποίηση

MUSIC NEWS MOODY VIEWS CD REVIEWS AND MORE...

MOODY INTERVIEW ● ΣΠΥΡΟΣ ΕΞΑΡΑΣ

Σπύρος Εξάρας

Ο Σπύρος Εξάρας είναι κιθαρίστας, συνθέτης, ενορχηστρωτής, παραγωγός, και σίγουρα κάποιος που έχει μεγάλη ψυχή. Συνάμα είναι ίσως και ο πρώτος Έλληνας που χτύπησε τα studio της ιστορικής εταιρείας Blue Note και κατάφερε να υποστηρίξει την παραγωγή "Phrygians" μέσω αυτής της μεγάλης εταιρείας.

Τον Σπύρο Εξάρα τον γνώρισα πριν από μερικούς μήνες στο Gazarte όταν θα συνόδευε τον θρύλο τραγουδιστή Mark Murphy. Χαίρομαι λοιπόν διπλά γι' αυτόν τον μεγάλο Έλληνα μουσικό. Αφενός μέσω του Σπύρου χαρίστηκαν στο ευρύ jazz κοινό τρεις εκπληκτικές βραδιές με τον μεγάλο τραγουδιστή αφετέρου ο κιθαρίστας έχει εισέλθει στο κατώφλι μιας εταιρείας που θα τη ζήλευαν πολλοί.

Χρονικά ο Σπύρος βρίσκεται μετά από την επιτυχημένη παραγωγή του "Phrygians" η οποία υποστηρίζεται από την Blue Note και πριν από τη σχεδόν έτοιμη επόμενη παραγωγή του.

Ο ίδιος θέλησε να μοιραστεί αυτή τη μεγάλη στιγμή της ζωής του και να παραχωρήσει στο Moody Magazine μια mini συνέντευξη

συνέντευξη στο ΓΡΗΓΟΡΗ Ζάρρα

Moody Magazine: Πώς ξεκίνησες στην Ελλάδα και με ποιους συνεργάστηκες;

Σπύρος Εξάρας: Ξεκίνησα τη μουσική από πολύ μικρός. Το πρώτο μου όργανο ήταν μια φουσαρμόνικα που μου έμαθε ο πατέρας μου, όταν ήμουν πέντε χρονών (ακόμα θυμάμαι τη χαρά που ένιωσα όταν έπαιξα το πρώτο μου

κομμάτι). Στη συνέχεια πέρασα στην κιθάρα σε ηλικία δώδεκα χρονών παροτρυνόμενος από έναν φίλο του αδερφού μου που μάθαινε κιθάρα τότε.

Όταν ήμουν δεκαέξι ετών έκανα την πρώτη επαγγελματική μου εμφάνιση και από τότε, άρχισα να γνωρίζω όλο και περισσότερους

ανθρώπους του χώρου. Όσο περισσότερο έπαιξα, τόσο διαφορετικότερους καλλιτέχνες γνώριζα και έτσι μπόρεσα να συνεργαστώ με ανθρώπους από πολλά μονοπάτια της ελληνικής μουσικής όπως: Η. Ανδριανόπουλο, Α. Πρωτοψάλτη, Α. Καλογιάννη, Μ. Φραγκούλη, Ε. Ρεμπούτσικα, Κ. Χαντζή,

με τον οποίο προέκυψε και η πρώτη μου δισκογραφική δουλειά (BMI 1992). Έχω συνεργαστεί επίσης με την ορχήστρα των χρωμάτων και συνολα της Ε.Ρ.Τ.

Moody Magazine: Πώς ξεκίνησες στην Αμερική και με ποιο κίνητρο έφυγες;

Σπύρος Εξάρας: Το μεγαλύτερο κίνητρο που με ώθησε να φύγω από την Ελλάδα ήταν η ίδια η μουσική και η αγάπη μου στην Jazz, αλλά πολύ περισσότερο οι προσωπικές μου αναζητήσεις που ήξερα πως στη χώρα μου δεν θα εύρισκαν ποτέ ικανοποίηση.

Ετσι διάλεξα τη Μέκκα της μουσικής, που δεν είναι άλλη από τη Νέα Υόρκη. Τα μόνα μου εφόδια ήταν 1000 δολάρια, μια Gibson Birdland και πάνω απ' όλα η δαιμόνια ελληνική καταγωγή μου.

Moody Magazine: Συνέχισες σπουδές στην Αμερική;

Σπύρος Εξάρας: Δεν υπήρχαν χρήματα για σπουδές, επειδή στην Αμερική η παιδεία είναι πολύ υψηλού επιπέδου το κόστος είναι μεγάλο. Όμως με τις σπουδές μου στην Ελλάδα και τους διάφορους πειραματισμούς μου από διαφορετικότερα στίλ κι από συνεργασίες που πρέκυψαν ήξερα ότι το καλύτερο σχολείο θα ήταν η άμεση γνωριμία μου με κατοικημένους ανθρώπους που θαύμαζα από χρόνια και να παίζω μαζί τους. Αυτό και επεδίωξα.

Moody Magazine: Πώς σε κέρδισε η Jazz αφού στην Αθήνα έπαιζες σχεδόν μόνο Rock;

Σπύρος Εξάρας: Στην Ελλάδα έπαιξα rock όταν ήμουν δεκατεσσάρων-δεκαπέντε χρονών παράλληλα με τις κλασικές μου σπουδές. Όταν κάποια στιγμή θέλησα να εμβυθίσω στη μουσική που έπαιξα πέρασα στην jazz

ασυνείδητα χωρίς να το καταλάβω, όταν κάποια στιγμή άκουσα το Masquerade του George Benson ένα απόγευμα στο μοναστηράκι.

Moody Magazine: Πόσο καιρό δουλέψες για να βγάλεις τον πρώτο σου δίσκο;

Σπύρος Εξάρης: Η ιδέα του να παντρέψω την ελληνική μουσική με την Jazz μου πήρε μερικά χρόνια. Δεν ήταν τόσο εύκολο να αποβάλλω τα "απωθημένα" και ό,τι άλλο έτρεφα για την ελληνική μουσική, αλλά ούτε ήθελα και να ψευτοεντυπωσιάσω με solos κλαρίνο ή ζουρνά, απλά για την ιδέα της ελληνικής γεύσης. Η όλη μου ιδέα στηρίχθηκε στο να δημιουργήσω ένα στίλ που να είναι μόνιμα Jazz, αλλά να έχει έντονο το ελληνικό στοιχείο, όπως έκαναν οι λατίνοι με τη latin jazz ή οι βραζιλιάνοι με την brazilian jazz.

νοι με την brazilian jazz. Αφού "ακάρωσα" λοιπόν την ιδέα, έμεινε η ηχογράφιση, πράγμα όχι και τόσο εύκολο, επειδή η επιλογή των μουσικών για να αποδώσουν το καλύτερο δυνατόν σε αυτή τη μουσική σύμπραξη απαιτεί πολύ χρόνο.

Moody Magazine: Είσαι ο πρώτος Έλληνας που μπήκε στην "Blue Note". Λίγα λόγια...

Σπύρος Εξάρης: Συχνά λέμε: "Όταν κλείνει μια πόρτα ανοίγει μια άλλη". Αυτό συνέβη και σε εμένα. Αρχικά το "rhygiatics" είχε κυκλοφορήσει σε μια μικρή νεοειδική εταιρεία, τη "lauging budha records" η οποία δεν κατάφερε να μου δώσει ποτέ αυτό που περίμενα. Ας πούμε ούτε καν δεν κατάφεραν την προώθηση του δίσκου στα διακοπώλεια. Από την άλλη,

Η ιδέα του να παντρέψω την ελληνική μουσική με την Jazz μου πήρε μερικά χρόνια. Δεν ήταν τόσο εύκολο να αποβάλλω τα "απωθημένα" και ό,τι άλλο έτρεφα για την ελληνική μουσική, αλλά ούτε ήθελα και να ψευτοεντυπωσιάσω με solos κλαρίνο ή ζουρνά, απλά για την ιδέα της ελληνικής γεύσης. Η όλη μου ιδέα στηρίχθηκε στο να δημιουργήσω ένα στίλ που να είναι μόνιμα Jazz, αλλά να έχει έντονο το ελληνικό στοιχείο, όπως έκαναν οι λατίνοι με την latin jazz ή οι βραζιλιάνοι με την brazilian jazz.

δεν παιζόταν πουθενά σε κανένα ράδιο τίποτα. Ω, τι έκανα, το έκανα μόνος μου, με δική μου πρωτοβουλία με το γκρουπ μου. Στο μουσικό κύκλο όμως είχε αρχίσει να ακούγεται μεταξύ παραγωγών και μουσικών αυτό το κάτι καινούργιο που έχω δημιουργήσει. Έτσι, μετά την απραξία της εταιρείας και προς μεγάλη μου απογοήτευση αναγκάστηκα να πάρω release contact για το δίσκο μου. Μια μέρα, λοιπόν, έλαβα ένα e-mail από την "Blue Note", όπου μου πρότεινε να κυκλοφορήσει το δίσκο μου. Δεν μπορώ να πω ότι η B. N. έκανε κάτι ιδιαίτερο για τον δίσκο μου, αλλά και μόνο ότι ο δίσκος μου βρίσκεται σε όλα τα διακοπώλεια του κόσμου και δίπλα στα μεγάλα ονόματα της Jazz, αυτό για μένα είναι πολύ σημαντικό. Αυτό που είναι ακόμα πιο σπουδαίο είναι ότι ανοίγουν πόρτες και συνεργασίες που σε άλλη περίπτωση ποτέ δεν θα φανταζόμουν.

Moody Magazine: Πώς είναι η Ελλάδα μέσα σου και η ελληνική παραδοσιακή μουσική;

Σπύρος Εξάρης: Η ελληνική μουσική έχει τεράστιο πλούτο μέσα της και από τότε που το ανακάλυψα κατάλαβα και την αξία της. Οσο για το αν η Ελ-

λάδα είναι μέσα μου, πιστεύω πως είναι πολύ.

Το γεγονός ότι ζω στο εξωτερικό, μου δίνει την ευκαιρία να βλέπω κάποια πράγματα υπό ένα άλλο πρίσμα. Μπορώ ανά πάσα στιγμή να την παίξω ή να την κριτικάρω με περισσότερη αντικειμενικότητα.

Moody Magazine: Πώς ετοιμάζεσαι για το δεύτερο σου δίσκο;

Σπύρος Εξάρης: Είμαι ήδη ετοιμος, έχω όλες τις συνθέσεις ολοκληρωμένες και περιμένω. Περιμένω την κατάλληλη ευκαιρία, αφού όλοι ξέρουμε ότι η μουσική βιομηχανία είναι σε άσχημη κατάσταση. Είμαι όμως σε διαπραγματεύσεις και πιστεύω ότι σύντομα θα υπάρξουν εξελίξεις.

Moody Magazine: Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου δίσκου;

Σπύρος Εξάρης: Οι διαφορές είναι πολλές και μεγάλες. Στο επόμενο δίσκο θα υπάρχουν πιο πολλά παραδοσιακά όργανα και περισσότερες εναλλαγές ηχογραμιμάτων. Θα χρησιμοποιήσω διαφορετικές κιθάρες και sound effects. Αυτό όμως που είναι πολύ σημαντικό, είναι να παραμείνει η ισορροπία μεταξύ jazz-world music εκεί που πρέπει. **M**